

Η εγκατάλειψη της ...φωλιάς

Από την εξομολόγηση μιας μάνας !

Ο γιος μου Ράιαν ήταν 3.000 μίλια μακριά από το σπίτι και δεν γνώριζε κανέναν. Σε αντίθεση με πολλούς καλούς του φίλους που είχαν διαλέξει ένα κολέγιο κοντά στον τόπο μας , την Καλιφόρνια, εκείνος αποφάσισε να φοιτήσει στο πανεπιστήμιο της Βιρτζίνια. Είχα πάει μαζί του για δυο τρεις μέρες, για να τον εγκαταστήσω στο διαμέρισμά του, αλλά όσο πλησίαζε η ώρα να φύγω για το αεροδρόμιο, αισθανόμαστε και οι δύο τη μοναξιά του καινούργιου περιβάλλοντος.

Προσπάθησα να κρατήσω την ηρεμία μου δίνοντάς του τις οδηγίες της τελευταίας στιγμής : πώς να πλένει τα ρούχα του, πώς να ψωνίζει, και άλλες συμβουλές σχετικά με την καθημερινότητα της εργένικης ζωής του. Και ύστερα, πέντε λεπτά πριν φύγω, μου ζήτησε να του δείξω στα γρήγορα πώς ράβουν ένα κουμπί σε ένα πουκάμισο.

Έτσι, μέσα από τα δάκρυα που κυλούσαν πια ολοφάνερα στα μαγουλά μου, προσπάθησα να περάσω κλωστή σε μια βελόνα και επιχείρησα να του δείξω, αλλά τώρα κυλούσαν δάκρυα και από τα δικά του μάγουλα.

Εκ των υστέρων, η σκηνή ήταν πολύ αστεία, αλλά η εμπειρία με έκανε να αναρωτηθώ, κατά τη μακριά πτήση της επιστροφής μου, όσα άλλα πράγματα δεν του είχα διδάξει στα 18 του χρόνια στο σπίτι μας.

Υποθέτω πως όλοι οι γονείς έχουν τέτοια βασανιστικά συναισθήματα όταν τα παιδιά τους «εγκαταλείπουν τη φωλιά». Αλλά τα ερωτήματα που βαραίνουν περισσότερο στην καρδιά σας δεν είναι το **αν μάθατε το παιδί σας πώς να ράβει ένα κουμπί, να στρώνει το κρεβάτι του ή να αλλάζει λάστιχο στο αυτοκίνητο.**

Πρέπει να είναι μάλλον ερωτήματα όπως :

- ❖ **Του έμαθα τρόπους και πώς να σέβεται τους άλλους;**
- ❖ **Του έδωσα να καταλάβει πόσο ξεχωριστός είναι, και τον μεταχειρίστηκα με τον ανάλογο σεβασμό για να αποκτήσει αυτοπεποίθηση;**
- ❖ **Της δίδαξα πώς να βάζει προτεραιότητες και στόχους και να επιμένει ώσπου να τους πραγματοποιήσει;**
- ❖ **Την έμαθα πώς να τα βγάζει πέρα με την απογοήτευση και τη μοναξιά;**
- ❖ **Τον έμαθα ότι αυτός μπορεί να κάνει μια διαφορά στον κόσμο;**
- ❖ **Τον δίδαξα πως το να συμβαδίζει με τον κόσμο είναι πολύ πιο σημαντικό από το να προηγείται;**
- ❖ **Της έμαθα πως η πραγματική χαρά της ζωής προέρχεται από το να εξυπηρετείς τους άλλους ;**
- ❖ **Μήπως έκανα πάρα πολλά γι' αυτήν και όχι αρκετά με αυτήν ;**
- ❖ **Μήπως δεν είπα αρκετά, ή μήπως είπα πάρα πολλά και άκουσα πολύ λίγα ;**

Οι περισσότεροι, όταν έρθει η ώρα, δεν θα αποφύγουμε το αίσθημα ότι

- θα μπορούσαμε να ήμαστε καλύτεροι γονείς,
- θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει περισσότερα,
- να ήμαστε πιο αποτελεσματικοί, πιο διορατικοί ή
- να δίνουμε καλύτερα παραδείγματα στα παιδιά μας...

Αλλά θα έχουμε πιο ήσυχη τη συνείδησή μας αν ξέρουμε πως, τουλάχιστον, τους μεταδώσαμε μερικά από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή : **τις αξίες που θα τα βοηθήσουν να γίνουν επιτυχημένοι, ικανοί, στοργικοί και ηθικοί ενήλικες**

Jamie C. Miller
Εισαγωγή στο βιβλίο της :
10-MINUTE LIFE LESSONS FOR KIDS

Για την αντιγραφή :
Ηλίας Νέλλας, με ολόθερμες ευχές

για κάθε επιτυχία !

Η αμερικανίδα μάνα πιο προστατευτική από την ελληνίδα!

Αλέξανδρος Καψόλης | ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 08:00 | 16 – 10 2013 | ΤΑ ΝΕΑ

Όσοι νομίζουν ότι η περιβόητη ελληνίδα μάνα είναι η πλέον προστατευτική και επεμβατική μητέρα του πλανήτη, πλανώνται πλάνην οικτράν.

Η αμερικανίδα Mammy τής βάζει τα γυαλιά! Ερευνητές του Πανεπιστημίου του Μίσιγκαν διαπίστωσαν ότι το 56% των γονέων - δηλαδή των μαμάδων - στις ΗΠΑ έχουν «διαρκή επαφή» (δηλαδή σε καθημερινή βάση) με τους γιους και τις θυγατέρες τους.

Εφ' όρου ζωής! Ευλόγως δηλώνουν ότι γνωρίζουν (και ελέγχουν) κάθε λεπτομέρεια που αφορά την καθημερινότητα των παιδιών τους. Η έρευνα καταρρίπτει τον μύθο ότι μόλις φθάσουν στα 18 τα παιδιά των Αμερικανών απογαλακτίζονται.

Οι 700 αμερικανοί εργοδότες που μετείχαν σε έρευνα του Πανεπιστημίου του Μίσιγκαν διαβεβαίωσαν ότι σε ποσοστό 31% τα βιογραφικά σημειώματα που λαμβάνουν προέρχονται απευθείας από τους γονείς των νέων που αιτούνται πρόσληψη! Επιπλέον, το 4% όσων προσέρχονται για πρώτη φορά σε συνέντευξη συνοδεύεται από τη μαμά του.

Οι εργοδότες καταμαρτυρούν ότι συχνά αντιμετωπίζουν τραγελαφικές καταστάσεις καθώς πολλοί γονείς δεν έχουν ιδέα για το επάγγελμα του παιδιού τους - ενώ έχουν φυσικά άποψη.

Αναφέρονται επίσης στρατολόγοι που τραβούν τα μαλλιά τους όταν υπερπροστατευτικές μαμάδες ακολουθούν βήμα προς βήμα τους γιους τους στη διαδικασία πρόσληψης στον αμερικανικό Στρατό που είναι, ως γνωστόν, επαγγελματικός.

Βέβαια οι αμερικανίδες μαμάδες ανησυχούν διότι γνωρίζουν ότι τα παιδιά τους θα καταλήξουν πιθανότατα στο Ιράκ.

Αλλά και η ελληνίδα μάνα, που συνοδεύει συγκινημένη το παλικάρι της στο Μεγάλο Πεύκο προτού κλείσει ακόμη τα 30 του, δεν δικαιούται να αγωνιά μήπως καταλήξει σε καμιά Κύπρο;

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τι σας έκανε τόσο επιτυχημένο μαθητή ;

Είναι η ερώτηση που απευθύνθηκε από εκπροσώπους πολύ ανταγωνιστικών Πανεπιστημίων σε υποψήφιους με πολύ καλές επιδόσεις και οι οποίοι αποφοιτούσαν από το Λύκειο.

Ένα ανέλπιστα μεγάλο ποσοστό μαθητών απαντούσε : **οι Γονείς μου** (και εδώ συμπεριλαμβάνονταν και μεγαλύτερα αδέρφια, θείες – θείοι, παππούδες - γιαγιάδες ή άλλοι συγγενείς) **ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ :**

- ❖ Μου συμπαραστάθηκαν την κρίσιμη στιγμή,
- ❖ Μου είπαν ότι θα τα καταφέρω,
- ❖ Με υποστήριξαν να αποκτήσω σωστές συνήθειες δουλειάς (να συγκεντρώνομαι σε αυτό που έκανα – να προσέχω - να αφοσιώνομαι - να παραμένω προσηλωμένος/η - να εργάζομαι μεθοδικά – να μην εγκαταλείπω εύκολα μια προσπάθεια - να θέλω βελτιώνω τις δεξιότητές μου - να δίνω τον καλύτερο εαυτό του σε αυτό που κάνω - να προσπαθώ να ξεπερνάω κάθε φορά τον εαυτό μου - να επιμένω στις αντιξοότητες - να επιδιώκω να έχω αποτελέσματα - να απολαμβάνω την όλη δραστηριότητα).
- ❖ Τήρησαν τις λεπτές ισορροπίες ανάμεσα στον ετεροκαθορισμό – αυτοκαθορισμό, την ετερονομία – αυτονομία, στο να λειτουργώ με εξωτερικά ή εσωτερικά κίνητρα.
- ❖